BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

ÉGIGÉRŐ

26. évfolyam 3. szám

2022. december - Advent

Abrect Dürer (1471-1528): A Szent Családd két zenélő angyallal, 1511, National Gallery of Art, Washington

Véget ért az egyházi esztendő, azonban még tart a naptári év, aminek az igéje elkísért minket az elmúlt hónapokban, hogy most még egyszer, utoljára is felcsendüljön:

„Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el."

Jn 6,37

Különleges, átmeneti időszak ez.

Még nem ért véget az óév, de már csak 2023-as naptárakat lehet kapni a boltokban.

Még nem érkezett el a karácsony, de már mindenhol fények, hangok és illatok jelzik a közeledtét.

Várakozással teli ez az advent is, mint minden évben, a kezdetek óta.

Vajon a pásztorok és a napkeleti bölcsek hogyan várakoztak, mikor Jézust keresték?

Kicsit úgy érzem, ilyenkor minden évben velük együtt megyünk a csillag után.

Olyan idő ez, mikor önmagában nincsen jövő és nincsen múlt – csak ennek a várakozásnak az átmenetében lakik a lélek.

Az Isten felé vezető úton botladozó lépteinkben.

Krisztus szavai: „Aki énhozzám jön, azt én nem küldöm el" – már akkor is érvényesek voltak, mikor ők érkeztek meg hozzá, a jászolhoz. Érvényesek akkor is, amikor mi keressük őt – ilyenkor, adventben, de tulajdonképpen minden nap.

Én a legtöbb időt a keresésével töltöm.

Nem vele, és nem is nélküle – hanem a kettő közötti különleges, átmeneti időszakban.

Arra emlékeztet ez, hogy talán a megérkezéshez hasonlóan, ugyanolyan elemi tapasztalat az is, hogy úton vagyunk.

Talán mindig.

Úton egyik évből a másikba, a profánból a szent felé, a végesből a végtelenbe; mindenből mindenbe, a teremtettség isteni spektrumán.

Krisztus felé úton lenni, majd rátalálni újra és újra – ezt várom minden adventben.

Slezák Bence

Ágh Tihamér: Adventkor

Ködös hajnal-órák, tejszínű reggelek,
a földön sárguló, elkínzott levelek.

Az ég hólyagszemén nem tör át a nap,
sugárnyalábja felhőtlen megakad.

Az ősz lassan lépked, majd télbe borul
és ahogy megvirrad, be is alkonyul...

Este tompa fények remegnek az utcán,
megtörnek a tócsák fodródozó foltján.

De a hétköznapok bágyadt szürkesége
nem törheti meg azt, ami bennünk béke.

Lelkünkben reménység, a szívünkben áldás:
Ránk köszöntött advent, boldog Jézus-várás...

KONFIRMANDUSAINK

Szeptemberi lapszámunkban még a júniusban konfirmálkodó csapatról számoltam be, személyes áldó igékkel, vidám fényképekkel. Ők tizennégyen azóta a gyülekezet ifjúságát erősítik, és helyükre huszonhárom új konfirmandus lépett. Szeptember végén kezdtük meg a közös foglalkozásokat, akkor még csak huszonegyen, de mostanra két új fiatal csatlakozott a csoporthoz. Advent első vasárnapján két énekkel mutatkoztak be a gyülekezet előtt, amiből ismét szeretnénk hagyományt teremteni.

Bizonyára sokan tekintenek úgy ezekre a fiatalokra, mint a jövő nemzedéke, reménysége. Ez való igaz, de ne feledjük el, hogy ezen az úton együtt kell menni velük, kezüket fogva, szorosan kísérve. Lelkésznek, szülőknek, családoknak és gyülekezetnek egyaránt feladata és felelőssége, hogy ők ez alatt a két tanév alatt igazi szeretetteljes közösséggé, sőt ne csak barátokká, de testvérekké kovácsolódjanak, formálódjanak.

Ehhez kérjük mindannyian Urunk áldását!

Kételyeink között is előttünk áll Jézus, és hív minket

Panti Filibus Musa ünnepi istentiszteleten prédikált Budahegyvidéken

Az Újszövetség német nyelvű fordításának 500. évfordulójáról, valamint az 1956-os forradalom és szabadságharcról is megemlékezett Panti Filibus Musa, a Lutheránus Világszövetség (LVSZ) elnöke október 23-án a budahegyvidéki evangélikus templomban. Az ünnepi istentiszteleten a nigériai érsek mellett Fabiny Tamás elnök-püspök és Nagy Szabolcs beosztott lelkész, az LVSZ munkatársa szolgált.

A budahegyvidéki evangélikus templom oldalterme is megtelt az október 23-ai ünnepi istentiszteletre érkező hívekkel. Bevezető köszöntőjében Nagy Szabolcs, a Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség beosztott lelkésze elmondta, hogy az ünnepi alkalmon együtt emlékeznek arra, hogy ötszáz évvel ezelőtt jelent meg Luther Márton Újszövetség-fordítása. Mint fogalmazott: „Ebben az egy publikációban ott van a reformáció örökségének lényege: a Szentírás, Isten igéje és Jézus Krisztus, a testté lett Ige. És ebben az élő Igében az evangélium van, az üdvösség kulcsa. Ennek az örömüzenetnek pedig mindenki számára elérhetőnek kell lennie."

Annak szimbolikus érzékeltetésére, hogy hányféle formában és nyelven jelent meg a Szentírás az elmúlt évtizedekben, évszázadokban, különböző nyelvű és kiadású Szentírásokat helyezett el a két püspök, a fiatal lelkész és a gyülekezet két tagja az oltáron. „Vizuálisan is emlékeztessük magunkat arra, mennyire fontos a bibliaolvasás, hogy mennyire nem magától értetődő nagy ajándék, hogy a saját nyelvünkön olvashatjuk Isten nekünk szánt, szívünk legmélyéhez szóló üzenetét" – emelte ki Nagy Szabolcs.

Ezt a személyességet hangsúlyozva, az istentisztelet minden résztvevője kapott egy-egy megerősítő mondatot, igeszakaszt a Szentírásból kinyomtatva. „Mai ünnepünk középpontjában ugyanis nem a könyv áll, nem a papírlap, a fejezetszám és még csak nem is a híres reformátor, akinek annyi mindent köszönhetünk. Mai ünneplésünk központja, hogy Isten szól. Keres és megszólít minket, hogy otthonra leljünk, és örök életünk legyen! Mi pedig keressük a lehetőségeket, hogy hol találjuk meg Isten nekünk szóló üzenetét" – zárta köszöntőjét a beosztott lelkész.

Ezt követően Panti Filibus Musa Jn 20,26–29 alapján prédikált: *„…[Jézus] megállt középen, és ezt mondta: Békesség nektek! Azután így szólt Tamáshoz: Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő! Tamás pedig így felelt: Én Uram*

és én Istenem! Jézus így szólt hozzá: Mivel látsz engem, hiszel: boldogok, akik nem látnak, és hisznek."

Majd hangsúlyozta, hogy minden embernek vannak kételyei, még neki is. „A kétellyel azonban az a baj, hogy olyankor a bizonytalanság szörnyűségével élünk együtt. Az egyre erősödő kétely pedig bűnbe vezet, mert azt mondjuk azáltal Istennek, hogy nem bízunk benne. És gyakran Tamáshoz hasonlóan mi is feltételeket szabunk a hitünkhöz. Mi akarjuk meghatározni, hogy kicsoda az Isten. Ez azonban tragikus." De mit tehetünk ilyenkor, amikor erőt vesz rajtunk a kétely? – hangzott a hívek felé a kérdés. Melyre a válasz: ilyenkor Isten igéjére van szükségünk, hogy kimozdítson minket ebből az állapotból. És éppen ezért fordította le Luther Márton németre a Bibliát, hogy minden ember számára elérhető legyen. Isten igéje nem csak az egyházi vezetők kiváltsága, nem csak őhozzájuk akar szólni. „Isten igéje, a szentségek a Szentlélek által, így együtt, folyamatosan a feltámadott Krisztusra mutatnak, aki mindig előttünk áll, akárcsak Tamás előtt."

Az érsek utalt Luther Márton *Kis kátéj*ában az *Apostoli hitvallás* magyarázatára is, melyben így valljuk meg hitünket, ahogyan a hitvalló Tamás is teszi: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus valóságos Isten, az Atyától öröktől fogva született, és valóságos ember is, Szűz Máriától született; nekem, Uram, aki engem, elveszett és elkárhozott embert megváltott minden bűntől, a haláltól és az ördögnek hatalmából megszabadított és magáévá tett; nem arannyal, sem ezüsttel, hanem szent és drága vérével."

Az istentiszteletet követően Nagy Szabolcs és Vidovszky István felügyelő vezetésével a gyülekezet egy csoportja vendégül látta az érseket, aki bemutatta a nigériai keresztények életét és az LVSZ tevékenységét. Az alkalmon részt vett két hazánkban tanuló nigériai diák is. A jelenlévők közösen imádkoztak Nigéria és az egész világ üldözött keresztényeiért.

Kézdi Beáta

Részlet a Magyarországi Evangélikus Egyház hivatalos honlapján (evangelikus.hu) 2022. október 23-án megjelent cikkből. Fotó: Kézdi Beáta, Nagy Ádám

Ifi hétvége Nagyvelegen

Október 7-én délután népes csapattal indultunk Nagyvelegre ifjúságunkkal, szám szerint 40 fővel, hogy egy hétvége keretében gondolkodjunk Isten országának titkáról.

A témának két apropója is volt. Az első, hogy az év eleji témabörzén, ahol megkérdeztük ifjúságunk tagjait, hogy milyen témákkal is foglalkoznának az ifin, egyikük ezt írta le a maga papírjára. A másik pedig, hogy a legutolsó intenzív, több napos találkozásunk a Szélrózsa evangélikus ifjúsági találkozón volt, amelynek mottója a következőképpen szól: *Isten országa közöttetek van!* A fesztivál forgatagában nem volt lehetőségünk megfelelően lekerekítenünk az ifitábort, a Szélrózsát és ezt a témát, így hálásak vagyunk, hogy most ezt megtehettük.

A pénteki hosszú utazás okozta fáradalmakból közös pizzázással regenerálódtunk, majd Gregersen-Labossa Mátyás teológiai hallgató áhítatát hallgattuk meg, ifjúsági csoportunk idősebb tagjai pedig közösséget erősítő játékokkal készültek a pihentető alvás előtt.

Szombaton a reggelit követően felemlegettük a Szélrózsa találkozó élményeit, majd a mottóból kiindulva kisebb csoportokban osztottuk meg egymással azt, hogy hogyan is képzeljük el Isten országát. A beszélgetések izgalmasak és szerteágazóak voltak. Valahol az a konkrétum merült fel, hogy vajon lehet-e Isten országában focizni, vagy hogy vajon kik lesznek ott ezen a helyen, míg mások szimbólumokat kerestek arra, hogy hogyan is lehet megérteni ezt a szent titkot. Jó lehetőség volt ez arra, hogy mindenki megismerje a másik elképzelését, és együtt keressük, mik is az okai ezeknek az elképzeléseknek. A délelőttöt azzal zártuk, hogy összegeztük az evangélikus tanítást a megigazulásról. A délutánt a nehezebb,

megfogalmazhatatlan témák helyett az aktív pihenés jellemezte. Együtt játszottunk, sportoltunk sokáig, és még az is előfordult, hogy valaki egy-két órára elvonult, hogy tanuljon és készüljön a következő hét feladataira. A napot egy imaösvénnyel zártuk, amelynek középpontjában az otthon állt. Jézus több alkalommal is olyan példázatot mond az őt hallgatóknak, amiben az otthontól távol kerülő hazatalál. Ezek a példázatok sokszor arról tanúskodnak, hogy Isten országa nemcsak hely, hanem történés: mikor az ember végre hazaérkezik. Az elcsendesedést Slezák Bence hatodévesünk meditációja zárta.

Utolsó nap a negyvelegi istentiszteleten vettünk részt, ahol egykori hatodévesünk, Szemerei Benjámin várt minket, mi pedig a *„Tégy eggyé, Urunk”* énekkel szolgáltunk.

Külön köszönet Osváth Szabolcsnak és Mihályi Zorkának, akik oroszlánrészt vállaltak a hétvége technikai lebonyolításában és Keczkó Szilviának, akinek előkészítése nélkül ez a hétvége nem valósulhatott volna meg. Mindig öröm megtapasztalni, mennyire igaz a Szélrózsán megtanult jézusi mondat: *Isten országa valóban közöttünk van!*

Nagy Szabolcs

Kiflitől Kodályig

A Budai Evangélikus Egyházmegye kórusainak seregszemléje örök élet vasárnapján

2022. november 20-án délután ismét kórusokkal telt meg a budahegyvidéki templom: két év kényszerű kihagyás után rendezték meg újra a budai énekünnepet. Nagy öröm, hogy hét együttes is vállalta a zenei szolgálatot, és a zenés áhítat zárásaként mindannyian együtt kérték Mendelssohn hangjaival: „Adj békét a mi időnkben". Az összkari számokat Ecsedi Zsuzsa egyházmegyei zenei felelős és Bence Gábor kelenföldi karvezető-kántor vezényelte.

Nagy élmény volt a budafoki KIFLI (=kántor, felügyelő, lelkész) bemutatkozó szolgálata: a három tag összhangja nemcsak zeneileg, de gyülekezetvezetői szempontból is példaértékű. A budahegyvidéki együttes Hikisch Zoltán vezényletével a klasszikus gyülekezeti énekkari repertoár gyöngyszemeiből válogatott. A budavári gyülekezet két színnel gazdagította a találkozót (több énekes mindkét együttesben szerepelt): a gospelkórus Szuhai Mónika keze alatt és Elek Norbert zongorakíséretével szívből jövő, igényesen kidolgozott örömzenével magasztalta az Urat, míg a nagy hagyományokra visszatekintő Schütz kórus Hacknauer Bettina vezetésével az evangélikus és az anglikán kórusirodalom alapműveit szólaltatta meg.

A kórusünnep műsorán többekkel együtt a budaváriak is az „Általa élünk. Úrvacsorai kórusművek" (Luther Kiadó 2020) kincseiből válogattak: az úrvacsora évében megjelent sokoldalú kötetet továbbra is szeretettel ajánljuk az evangélikus énekkarok figyelmébe. A válogatásban több műhöz

igényes magyar szövegeket is találunk, így Emil Heer alkotását (Az élet az Úr) Bencze András fordításában adhatta elő a kelenföldi ének- és zenekar, majd egy Telemann-kantátarészletben a zenekar önálló kamarazenéléssel is bemutatkozott. A Fővárosi Protestáns Kántorátus egy másik kortárs kötetből hozta Horváth Márton Levente kiváló katolikus szerző művét, majd az első ukrán függetlenség idejében íródott Leontovics-Miatyánkkal kapcsolódott az alkalom témájához. A „Reménykedve várjuk. 21 evangéliumi motetta vegyeskarra" (Kálvin Kiadó 2021) kifejezetten gyülekezeti énekkarok használatára íródott, jól énekelhető tételeket tartalmaz fiatal magyar szerzőktől.

Németh Sándor kelenföldi orgonista-kántor a tőle megszokott szakértelemmel és derűvel muzsikált szólóhangszeresként és az együttesek kísérőjeként; Veres András harsonán működött közre. Köszönet a házigazda gyülekezet, Ecsedi Zsuzsa kántor és Keczkó Pál esperes vendégszeretetéért és szervező munkájáért.

Pap Kinga Marjatta
tudósításának rövidített változata

Gyülekezeti kirándulós hétvége Tornalján

A mögöttünk lévő munkaév egyik nagy öröme, hogy felvettük a kapcsolatot a felvidéki Gömörpanyit evangélikus közösségével, azzal a céllal, hogy kiépítsük egy testvérkapcsolati együttműködés kereteit. Presbitériumunk 2022 áprilisában találkozott Felvidéken a gyülekezet tagjaival, majd a tanévzáró istentiszteletünkön volt velünk az ottaniak képviseletében négy testvérünk Istók Zoltán felügyelő vezetésével.

2022 őszén készült el és került átadásra a Tornaljai Evangélikus Misszió Központ, amely Gömörpanyit szomszédságában található. Ezt a harminc fő befogadására, elszállásolására képes intézményt választottuk „bázisul" őszi családos kirándulásunkhoz, hogy megismerkedjünk a házzal, de azzal a vidékkel is, ahol gömörpanyiti testvéreink élnek. A szervezés feladatát ifj. Osztoics András és Mihályi Szabolcs vállalták. Az érdeklődés nagyon nagy volt, még vásólistások is voltak, végül huszonöt fő vett részt a hétvégén.

A pénteki megérkezés után közös vacsora, éneklés, áhítat, majd az elmaradhatatlan esti beszélgetés következett. András vezetésével szombaton Pelsőcre mentünk, ahonnan a nemzeti parkban majd húsz kilométeres távot tettünk meg együtt. Egész hétvégén csodálatos őszi időjárás volt, ami igazán élvezetessé, emlékezetessé tette a kirándulást, amelyen a táj szépsége sokunkat magával ragadott. A szombat estét a Lóczy Tibor lelkész által szervezett háziasszonyok főztje, egy igazi felvidéki juhtúrós sztrapacska aranyozta be. Tibor ezen az estén mutatkozott be, osztotta meg velünk elhívásának a történetét, hogyan kapott elhívást felnőtt fejjel a lelkészi szolgálatra, s hogyan készül lelkészavatására. (Időközben ez meg is történt Budaörsön, 2022. november 6-án.) A finom ételekben és lelkiekben gazdag estét beszélgetés, testvéri asztalközösség követte. Vasárnap, a reggeli és az igeolvasás, áhítat után a Murányi áttörést és környékét néztük meg, jártuk végig. Külön öröm volt számunkra, hogy ezen az úton a gömörpanyiti gyülekezet felügyelője is velünk volt. A tíz kilométeres túrát egy közeli kisvendéglőben elköltött ebéd követte, amely után a résztvevők autókba beülve elindultak hazafelé. Köszönet a szép hétvégért a szervezőknek, a házigazdáknak! Egészen biztos vagyok benne, hogy Tornalján még sokszor fogunk időzni mi, hegyvidéki és felvidéki testvérek!

Keczkó Pál

Az ősz beállta óta

az alábbi események történtek gyülekezetünk háza táján

Szeptember 24-én a Hungexpón tartották az evangélikus presbiterek országos találkozóját (EPOT). Ezen gyülekezetünkből 11 fő vett részt.

A Keresztyén Értelmiségi Fórum (KÉF) szeptember 26-i alkalmán *Balog Zoltán* (református püspök), november 7-én *Gájer László* (római katolikus pap) tartott előadást. Az evangélikusok se aggódjanak, januárban evangélikus lelkész lesz az előadó.

Az október 7-9-i hétvégén két program is zajlott párhuzamosan. Akik északkelet felé indultak (26 fő), azok Tornalján az *ifj. Osztoics András* és *Mihályi Szabolcs* vezette kirándulós hétvégén találkoztak a helyi magyar nyelvű evangélikus gyülekezet képviselőivel. Akik pedig délnyugatnak vették az irányt (40 fő), azok Nagyvelegen egy ifjúsági hétvégét töltöttek el *Nagy Szabolcs* és *Slezák Bence* vezetésével. Itt túrázás helyett sok játék és bensőségesebb program volt, de *Szemerei Beni*ékkel (gyülekezetünk korábbi hatodévesével) is találkoztunk.

Október 23-án a Lutheránus Világszövetség (LVSz) elnöke, *Musa Panti Filibus* érsek prédikált templomunkban, az angol szöveget *Fabiny Tamás* püspök fordította.

Ugyanazen a napon a Gesztenyés kerti önkormányzati koszorúzáson *Bognár Attila* presbiterünk képviselte az egyházközséget.

November 12-én a kerti takarítónapon a régi ismerősök mellett rengeteg új család is közreműködött a lehullott falevelek összegyűjtésében, majd az épület kitakarításában, végül a kemencében készült kenyérlángos elfogyasztásában.

A Budai énekünnepet, az egyházmegye kórusainak találkozóját *Ecsedi Zsuzsa* **2022. november 20-ára** szervezte meg templomunkba. Dobó György egyházmegyei felügyelő kérésére a kórusok közösen énekeltek el egy Mendelssohn-darabot a békéről.

Kedves hagyománya gyülekezetünknek, hogy az ádventet és ezáltal az új egyházi esztendőt az istentisztelet után a hűvös időben meleg teával, forraltborral és jó hangulatú beszélgetéssel kezdjük. Ez idén **november 27**-re esett.

Szokás szerint **két adventi zenés áhítat** volt templomunkban. **November 29-én** *Varga Petra* orgonajátékát és *Bence Imre* budavári igazgató lelkész igehirdetését hallhattuk. **December 6-án** *Németh Zoltán*, a MEE Gyülekezeti és Missziói Osztály osztályvezetője szolgált igehirdetéssel. A zene pedig „családban maradt": *Ecsedi Zsuzsa* kántorunk *Ferenczi Zsófiá*val (fuvola), *Ecsedi Klárá*val (furulya) és *Szepesfalvy Kristóf*fal (szaxofon) muzsikált együtt.

December 4-én ádventi gyertyagyújtás volt a polgármesteri hivatal melletti téren, ezen *Binderné Sólyom Tünde* és *Lengyelné Jalsoviczky Nóra* hitoktatóink szervezésében hangzott az adventi műsor.

Összeállította: Osváth Szabolcs

Ománi képek

Miközben Szaúd szeleteli a gyümölcsöket a tányéron, a szőnyeg szelíd szimmetriája összeköti a színek kavalkádját a meztelen talpunk alatt. Körülötte ülünk a párnákon, és a füstölő könnyű ködén keresztül figyeljük, hogyan veszi kézbe az almát, a körtét, a banánt és végül a datolyás tálat. Felénk nyújtott karja rutinos vendégszeretetről tanúskodik, ahogy maga mellé invitál: fogyasszuk el az ételt, amit előkészített.

Ez lehetne egy kép is – egy azok közül, amelyeket november 8. és 17. között Ománban készítettünk, miután Maszkatban, egy képzés során megismerkedtem több evangélikussal a világ különböző szegleteiből (Finnországból, Nigériából, Kamerunból, Indonéziából és Indiából is érkezett egy-egy résztvevő), valamint hat muszlimmal, akik mind helyiek. A programot, amiben részt vettünk, az Interfaith Photovoice szervezte, az Al Amana Centre biztosított hozzá teret, valamint a Lutheránus Világszövetség (LVSZ) támogatásával jött létre.

Tíz együtt töltött napunk során több különböző helyet látogattunk meg, többek között helyi mecseteket, templomokat, valamint az egyik résztvevő családját. Ezeken a helyeken a két fő feladatunk a nyitott megismerés és a fényképezés volt. Utóbbihoz témát is kijelöltünk: vendégszeretet. Ehhez a témához és magához a fotózáshoz is kapcsolódó elméleti és gyakorlati képzésben is részesültünk, valamint a fényképeket minden nap használtuk arra is, hogy reflektáljunk az átéltekre, valamint egymás hittapasztalataira. Mély beszélgetéseknek adott teret ez a néhány alkalom, amelyek során úgy érzem, kifejezetten közel került egymáshoz a csapat valamennyi tagja. Sokat foglalkoztunk a közös vallási életet,

társadalmat és személyes tapasztalatot érintő kérdéseinkkel. Együtt töltött időnk végén kiállítást szerveztünk a fényképeinkből a tolerancia világnapja alkalmából szervezett ománi rendezvényre, ahol bemutattuk a közös munkákat a résztvevőnknek.

Az LVSZ-nek köszönhetően mentem el Ománba, hogy fényképeket készítsek – de valójában, elsődlegesen barátokat szereztem. A képzés során sokat tanultam más kultúrákról, a többi résztvevőről, de még magamról is. Legfőképpen azonban arra jöttem rá, hogy mennyi közös van bennünk. Osztoztunk ételeken, élményeken, történeteken, reményeken és félelmeken. Megosztottuk egymással a fényképeket, amiket készítettünk – és ezek a képek jelentették a saját nézőpontunkat a közös világunkban, így ezeken keresztül láttuk és értettük meg egymást.

A kedvenc képemet Mohamed készítette – lefotózott két alakot, és egymás mellé tette a két fotót. Nem látszott az arcuk, de az egyikük nő, a másik férfi; az egyikük padban, a másik szőnyegen; az egyik katolikus templomban, a másik mecsetben. És mind a ketten imádkoztak. Mind a ketten egyedül. Csendben. Békében. Ugyanaz volt a két kép középpontjában.

Ománban ilyen képek születnek.

Slezák Bence

Kazuális szolgálatok 2022-ben gyülekezetünkben

Akik a keresztség szentségében részesültek:

Pörneczi Emma Róza, Nagy Dusán,
Vas-Borosi Kende Tamás, Kovás Lilianna,
Babics Janka, Turi Emma Noémi,
Regős Áron, Rónai Alíz, Márk Máté,
Grainger Aina Györgyi, Matusz Eliza Anna,
Zelenyánszki Zselyke, Szűcs Borka,
Katona Áron Benedek, Halmágyi Márk,
Borda Csenge Lili, Molnár Máté,
Szabolcs Soma Levente

Akik házasságukra Isten áldását kérték:

Pángyánszky Attila
és Pángyánszky Krisztina,
Jamie Stephens és Szentgyörgyi Kinga,
Szlanka Balázs és Hikisch Réka,
Szalkai-Szabó Máté és Tóth Andrea,
Bodnár Krisztián és Bánhegyi Réka,
Jelen Péter és Kovács Enikő,
Mátyássy Gábor és Tóta Judit Margit,
Lapinskas Attila és Szabó Lilla,
Gyebnár Dániel István és Dohovits Emese

Akiket utolsó útjukra kísértünk:

✝

Mitnyan György,
Várnay Rudolf Rezsőné sz. Kärrer Hilda,
Soós Pál,
Kőszeghy Tamásné sz. Réthy Mária,
Kovács Gergely József,
Szecsvai Béla Lászlóné sz. Pleska Ibolya,
Dr. Träger Herbert,
Dr. Matisfalvy Istvánné sz. Balogh Enikő,
Pamuki Imréné sz. Láng Mária,
Csényi Ferenc,
Kurucz János,
Scholtz András Ákos,
Horchler Frigyesné sz. Bartholy Angéla,
Szilágyi Gábor János,
Kézdy Pál,
Tóth Lajos,
Dr. Lisziczky Geyza Sándorné
sz. Peták Mária,
Dr. Isépy István,
Frenyó Zoltán Sándor

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA, MEGJELENIK ÉVENTE 4 ALKALOMMAL

Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460
E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Keczkó Szilvia

hegyvidek.lutheran.hu

Tipo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.